

ס פ י נ ת ה ש ע ש ו ר ע י ם

מערכה א

תמונה א

חוף המסיסיפי בעיר טריבפורט. ספינת הטעוועים "פרח

כוחנה" הגיעה.

כּוּשִׁי:

הספינה הגיעה.

איש לבן:

(כּוּשִׁי עוֹבֵד) נשחטעט הלילה.

סס:

שיר מקהלה - "פרח הכוחנה".

(נכנס) הוודי חברים.

קפיטן אנדי:

הוודי קפיטן אנדי.

קהל:

אני מזמין אתכם לספינת הטעוועים הערב בשמונה וחצי.

אנדי:

נהיה שם, אדוני.

אשה כּוּשִׁית:

תביאו את הקטנים, יש הכל.

אנדי:

הכל! הכל!

קהל:

מחזה.

אנדי:

מחזה.

קהל:

משחקים.

אנדי:

משחקים.

קהל:

שירים.

אנדי:

שירים.

קהל:

בנות יפות.

אנדי:

הללויה!

קהל:

*script
- miss. my last
page*

- אנדי: בואו לכאן הלילה, כולכם, ותהיו בגן העדן של המיססיסיפי!
- פרטי: (נכנסת, לוחשת באזנו) או-קיי מספיק כבר. בא הנה, אנדי, יש לנו צרות, פראנק מקט לעזוב אותנו.
- אנדי: מה את אומרת? לא היום! אני בטריבפורט, פרטי. העיר בה יש קהל מצויין, כל אחד כאן מצפה לבואנו ובא לראות תמיד את ההצגות שלנו. ופראנק! פראנק משחק את התפקיד הראשי בכל המחזות.
- פרטי: אני יודעת, דיברתי איתו, אמרתי לו - "אף על פי כן ולמרות הכל ההצגה חייבת להימחק" - אבל הוא ענה שאמו חולה ועליו להיות אצלה בפילדלפיה. הוא עוזב היום עם הרכבת.
- אנדי: הו, לא! אנו אבודים!
- כרטי: קפיטן אנדי, האם ההצגה תהיה טובה כמו שבטנה שעברה?
- אנדי: בטח חבר... בטח. (לפרטי) כן, בטח! מה נעשה?
- פרטי: או שתמצא שחקן חדש מהר מאוד או שתחזיר לאנשים את הכסף.
- מהנדס: (נכנס) אנדי - משהו לא בסדר עם למטה (יורק).
- פרטי: אני אמרתי לך אלף פעמים. אין יורקים וביחוד על הספינה. הממ - אנשי ספינה! (עוזבת).
- מהנדס: (קורא אחריה) כן? ראשית, אני לא עובד על ספינתך עכשיו, ושנית - בלעדי הספינה לא זזה. גבחת הוקס! (לאנדי) לא אבין לעולם למה התחנת אתה.
- אנדי: (באנחה) לפעמים היא באמת קשה, אבל בזמנים אלה אני מתכוונת במגוליה בתי, ופחאט הכל מסתדר.
- מגוליה: (נכנסת) מישהו הזכיר את שמי?

- אנדי: נולי!
- מהנדס: בקר טוב מפי מנגוליה.
- מנגוליה: בקר טוב. הו, הלא זה ממש בקר טוב. אבא אנחנו בשריבפורט!
אני אינני יכולה לחכות עד הערב - וחוזר מזה... אני מופיעה
הערב על הבמה...?!
אנדי: אולי.
- מנגוליה: (בצחוק) מה זאת אומרת - "אולי"? פעם אמרת "אולי" מפני שאמא
אמרה "לא תשחק על הבימה" אבל אתה עזרת לי - והלילה אני
משתתפת בהצגה.
- אנדי: כן, נולי, אבל בלי גבור אן מחזה. וברי פראנק אין גבור.
- מהנדס: בלי פראנק?
- אנדי: כן - הוא עוזב היום.
- מהנדס: צרות! (מסתכל לראות אם פרטי נמצאת ואז הוא יורק).
אני הולך העירה לקנות כמה דברים בטוביל הספינה. אם אמצא
מישהו אודיע לך.
- אנדי: טוב, שלום לך (המהנדס עוזב).
- איש: שלום מנגוליה. אני ראיתי אותך על בימה לפני שנה, את
שחקנית טובה מאד (אנדי מחייך).
- מנגוליה: תודה.
- פרטי: (נכנסת) נולי, בואי הנה. (לאנדי) כך אתה שומר על בתך? (יוצאות)
- איש: אבל... אני לא עשיתי שום דבר.
- אנדי: אין הבדל, סיר. אני לא כל כך פיקח, אבל למדתי שאם אשה
אומרת שאחה עשית משהו - אתה עשית משהו.

חמונה ב'

(בתוך תאטרון הספינה. גברת דרו יושבת וחופרת. ג'ולי

שמה חכשיטים וכובעים על ראשה ומסחכלת בראי חוך כדי דבור).

גב' דרו: לא ראיתי את בעלך בארוחת הבקר היום.

ג'ולי: סטיב למד א חפקידו בעל פה אמט וישן עד שעה מאוחרת בצהריים.

דרו: הוא נראה מאד מודאג בימים האחרונים.

ג'ולי: (מניחה את החכשיטים) כן, בזה גם אני השגחתי.

מנגוליה: (נכנסת) גב' דרו - אמא הצה לדעה א חוכלי לעזור לה לחלות

את המסך בחדר הקונצרט.

דרו: או, הגברת הזאת! אם לא יהיו התלבטות מוכנות להצגה הערב

אל תאשימו אותי (יוצאת).

מנגוליה: בקר טוב, ג'ולי. אני סרקתי את השער בדיוק כמו שלמדת אותי.

ג'ולי: (באה אליה) כמה יפה א מנגוליה. כל יום את מתפתחת יותר

ויותר והופכת מילדה קטנה לאשה יפהפיה (נכנס פוט ורואה

את ג'ולי. מתגנב מאחריה ומחבק אותה). עכשיו נולד, את

צריכה לעשות כך לשמלה ו-או! פוט הפסק!

פוט: ג'ולי אל תנהגי בי כך! אמרתי לך שאני מאד נדיב. גלך שנינו

העירה אחרי ההצגה.

ג'ולי: פוט - סטיב הוא בעלי. מוטב שתשכח אותי.

פוט: ג'ולי את לא אוהבת...

סטיב: (נכנס) הזהרתי אותך, פוט (באיום) התרחק מאשתי!

פוט: ואם אני רוצה...

סטיב: אני רואה שעלי ללמד אותך שאני מתכוון ברצינות (הט נלחמים -

- פיט: טוב. הפעם נצחת אותי אבל אני יודע משהו... אני עוד אסדר אתכם... הראו (יוצא).
- ג'ולי: סטיב - אני מפחדת. אולי הוא יודע...
- סטיב: ואם כך אז מה? מי האשם בזה? לו לא היית מתעסקת איתו...
- ג'ולי: אני?
- מנגוליה: סטיב - אתה עושה שגיאה גדולה.
- ג'ולי: שקט מנגוליה. כך אתה חושב סטיב?
- סטיב: מה עוד יכול אני לחשוב? רק הזהרי ג'ולי (עוזב).
- מנגוליה: (מביטה על ג'ולי) מדוע לא אמרת משהו? לו היה לי בעל, אני לא הייתי נותנת לו לדבר אלי כך!
- ג'ולי: (עם חיוך) או מנגוליה, את כל כך צעירה... חלמדי... זו הדרך שלנו! לשום דבר אין ערך בעולט אם אוהבים מישהו.
- ① שיב: "כל ימי רק אהמו אוהב".
- מנגוליה: אולי, אבל עדיין אני חושבת...
- ג'ולי: לא מנגוליה. דרכה של האהבה מוזרה היא. (קויני נכנסת ורואה)
- אלי: (נכנסת) מה אתן חולמות כאן! הביטו עלי. גב' דרו רק גמרה את החלבושת. יפה, לא?
- קוויני: אלי - יוצאת מן הכלל. הלילה את תהיי האט.
- שולצי: (נכנס) חמיד - אלי חמיד האט!
- אלי: (לג'ולי) כן, האט עם הקהל - אבל לא איתו (מראה על שולצי).
- שולצי: ביבי - את גם האט אחי.
- אלי: אז אולי כבר נתחתן, שולצי.
- שולצי: אה... כל הרקדניות אל הבימה!

- ג'ולי: בואי מנגוליה. נראה אם הם גמרו לתקן את החלבשות שלנו.
(הן יוצאות).
- שולצי: טוב, נחחיל.
- אנדי: (נכנס) שולצי, אני צריך לדבר איתך, עדיין לא מצאנו מישהו לחפקיד הראטי.
- שולצי: חשבתי על זה קפטן. אם לא יהיה לנו גבור - אני חושב (מביט) בא נדבר על זה. (לרקדניות) עוד כמה דקות בחורות (יוצאים).
- אלי: עוד כמה דקות! זה כל מה שאני שומע ממנו.
- סוזי: או אלי, את כל כך יפה. גם אני הייתי רוצה להיות לחקנית על הבימה.
- אלי: את חושבת כך? שמעי ילדונת.
- 3 שיר: - רקיד - "החיים על הבימה".
- שולצי: (נכנס) מוכנה, אלי?
- אלי: תמיד, שולצי.
- שולצי: טוב - לעבודה.
- (אלי מביטה בקהל ומצביעה על שולצי).
- קוויני: (נכנסת עם ג'ו - אוחדת אותו באוזן) בטלן... שכור... כמה פעמים כבר מצאתי אותך עם בקבוק יין... צריכים להכין ארוחה ואחה טיכור...
- ג'ו: את נודניקית גדולה (לשולצי) היא גוזלת את מנוחתי.
- שולצי: מה יש ג'ו? מה קרה?
- ג'ו: אני פשוט יטבתי לרגע אחד ושחיתי טיפת יין... רק טיפה.
- קוויני: טיפה! תסתכלו עליו - כל זה (מראה בקבוק כמעט ריק) הוא לא יכול לעמוד על רגליו.

ג'ו: אני בסדר גמור... בסדר גמור (מגהק) אני יכול לעשות הכל...

ל... (יוצא)

קוויני: איזה גורל להיות אשת בטלן כזה.

אלי: (צוחקת) אבל קוויני יש לך בעל וזהו הדבר החשוב מכל (במבט

אל שולצי).

שולצי: אלי, הבה נתחיל בחזרה.

אלי: הבה נחזור! (קוויני עוזבת).

ריפריז של - "החיים על הבמה".

Reprise of ③

תמונה ג' - חוף המיססיסיפי

כושי א: שלום סם, מה נשמע היום?

סם: מה נשמע בכל יום? עבודה - עבודה.

קול: הי שם! עצלן! לעבודה!

סם: לעבודה - מה הם יודעים על עבודה!

כושי: אל תחרגו סם. כושיט תמיד צריכים לעבוד.

סם: לעבוד כן, אבל לא כך.

אנדי: (נכנס) הוודי סם, מה שלומך?

סם: בסדר קפיטן אנדי. כשהשובוט מגיעה תמיד שמח כאן.

אנדי: אל תשכח להביא את המשפחה אתך הערב.

סם: נהיה שם (יוצא).

אנדי: (אחריה) בשמונה וחצי!

מהנדס: ואנדי, מצאתי לך שחקן בעיר.

- אנדי: הטתנעת? היתכן?
- מהנדס: הקשב! הוא יפה ופקח. הוא ילמד את התפקיד בקלות ויש לו צורך בעבודה. הוא שחק קלטים ועכשיו אין לו כסף.
- אנדי: אינני יודע... (חורב).
- מהנדס: מה זאת אומרת אינך יודע? הוא בא מיד. חכה עד שתראה אותו. חדבר אליו יפה. כי הוא מאד רגיש.
- מנגוליה: (נכנסת) אבא - הסתכלתי מחדרי וראיתי גבר כל כך יפה. הוא בא הנה, אולי הוא שחקן...
- מהנדס: זהו, קפטן אנדי. שמו גילורד רבנל.
- מנגוליה: גילורד רבנל, גילורד רבנל.
- אנדי: (מסתכל על מנגוליה) זה מספיק בשביל גברת. הכנסי מהר (היא עוזבת).
- (גילורד נכנס).
- אנדי: א - הוודי, סיר.
- גילורד: הוודי.
- אנדי: א - יום יפה.
- גילורד: כן.
- אנדי: שמעתי שאתה מעוניין לשחק איתנו.
- גילורד: לאו דווקא מעוניין, אבל אני מוכן לשמוע.
- אנדי: (כועס) אין צורך, סיר. ספינה זו היא הספינה הטובה בכל המיססיסיפי. אם אינך מעוניין, שלום ולהתראות (עוזב).
- גילורד: רגע... (מחכה, ואז פונה לעזוב. מנגוליה נכנסת, רצה וקוראת "אה").
- שלום.

- מנגוליה: (עוטה עצמה כאילו היא מחפזת) או, שלום,
- גילורד: את טייכת לסמינה זו?
- מנגוליה: מ-כן, אני מטוחקת במחזה.
- גילורד: כך, אה, לו לקחת את תפקידו של הפרנק הזה - האם הייתי מטוחקת אתך?
- מנגוליה: (בצחוק) בודאי, לי תפקיד הגבורה במחזה ולך - תפקיד הגבור.
- גילורד: (פונה לסמינה) קפטיך אנדי (אנדי מופיע) החלטתי בעל כורחי (מחייך למנגוליה) להצטרף אליכם, אבל רק תמורת עשרים וחמשה דולריט לטבוע.
- אנדי: (מסתדל לא לקראת את שמחתו) גנב! לא כל אחד, מר רבגל, יכול להופיע עם בתו של הקפטן אנדי (עוזב).
- גילורד: (פונה למנגוליה) את בתו? (היא מסמנת שכן) אה יפה מאד.
- מנגוליה: מר רבגל.
- גילורד: (בחמיחה) אה, את יודעת את שמי. (היא מטמיקה, הוא מפנה אותה אליו). איך קוראים לך יפהפיה?
- מנגוליה: מנגוליה.
- גילורד: מנגוליה! הפרח המקסים של הדרום, (הם מתקרבים אחד לשני).
- מנגוליה מדברת בביטחון במפתיע).
- מנגוליה: בא - אראה לך את החיאטרון והבימה (היא לוקחת את ידו והם עולים לבימת החיאטרון). זהו החיאטרון וכאן אנו מבליט את הלילה.
- גילורד: אבל זוהי לא המציאות, זהו עולם החלומות.
- מנגוליה: כך, חלום נפלא (היא לוקחת את הבדיט של החלבוט) ברגע אחד אנו הופכים לבח מלך, לנסיך, לקוסם.

גילורד: (אוחז בידה) ואת ואני, מנגוליה, שנינו משחקים זוג רומנטי.

מנגוליה: כן, מר רבנל - תמיד.

4 שיר - "נעמיד פנים".

פרטי: (נכנסת) שמעתי, מיסטר גמבלר, שאתה השחקן החדש. שלום, אני

גברת הוקס. או, אני רואה שכבר פגשת את מנגוליה. (באיום

קל) מעבטיו חפגשו רק על הבימה (יוצאת).

רפריז - "נעמיד פנים".

Reprise of 4

חמונה ד'

(לפני המסך. שולצי ואלי נכנסים).

שולצי: כמה פעמים עלי לומר לך שעליך לפנות שמאלה ורק אז להתחיל

לדבר, ולא ישור לקהל כמו ילד בגן.

אלי: (מסירה את כפפותיה) אני יודעת שולצי... שכחתי...

שולצי: "שכחתי, שכחתי" - את רוצה לשחק "קמיל", את רוצה לשחק "לידי

מקבט" - "שכחתי"! ועוד! את צריכה להתעלף בזרועותיו. ככה

(מראה לה) "לא ככה (מראה לה בהגזמה) כמו בסוף האופרה.

אלי: (קרובה לבכי) כך הרגשתי בלב.

שולצי: "כך הרגשתי בלב"! לעולט לא תהיי שחקנית. א - כשאני הייתי

בשיקגו - אני שחקתי, ועוד איך! "המלט", "אוטלו", "המלך ליר"

וכל הבחורות רדפו אחרי. (מסתכל בראי) הייתי אז יפה תואר...

ובעצם לא נשחתי כל כך.

אלי: (מסתכלת עליו בספק) אז מדוע עכשיו אתה במאי בובות.

בו ברומל?

- שולצי: מפני שפגשתי אותך. מפני שלדאבוני הגדול התאהבתי בך.
 אלי: עזוב אותי. אתה אוהב אותי? אז נתחזק, אם לא - אחפש לי מישהו אחר.
 שולצי: מישהו אחר! או-קיי נתחזק.
 אלי: מחר?
 שולצי: מה? א - בסדר. מחר בשריבפורט.
 אלי: כן? א - אולי.

שיר: "אז אליך, כנראה, אשוב".

תמונה ה'

שיר: "הו שמעו"

(הקהל יושב לראות את המחזה).

- גילורד: או בחורה יפה, חני לי לעזור לך (בלחש) הכל מוכן.
 מנגוליה: נכרי נחמד - אני אבודה, אבודה. (בלחש) ובכן? איפה נפגש?
 גילורד: אל תפחדי יפהפיה - אני אשלט את שכר דירתך. לא תצטרכי לברוח בלילה הקר. (בלחש) בעיר, מחר - בכנסיה.
 מנגוליה: האמנם? (בלחש) בכנסיה. חשבתי שרק נבלה יום אחד.
 גילורד: הנה הכסף (נותן לה את הכסף). (בלחש) האם את כועסת?
 מנגוליה (אוחז אותה בכתפיים. פרטי עומדת ושומרת. היא נראית כעומדת להתפוצץ). אני אוהב אותך. אני חושב שגם את אוהבת אותי קצת. אם לא נתחזק עכשיו, כשיש לנו הזדמנות, אז לא נוכל להמשיך כלל. האמא שלך מסתכלת עלינו כל הזמן. החושאי לי?

- מנגוליה: כן. רק איני יודעת איך להודות.
- שולצי: לא.
- מנגוליה: (מתבלבלת) זאת אומרת לא. רק איני יודעת איך להודות לך.
- סטיב: (נכנס עם שפט מלאכותי) באחי בשביל הרנט!
- מנגוליה: או זר נחמד, הגן עלי.
- גילורד: הנה לך, רשע, קח את הכסף ותעזוב עכשיו.
- סטיב: קורסיס - פוילד.
- רפריז - "פרח כותנה".

Repress of ①

תמונה ו' - בחוף המיססיסיפי

- סם: הראית את ההצגה אמש?
- ג'ו: האם ראית? סם - אני תמיד נמצא שם. אני מסתיר את היין מתחת לבמה. הי הי הי (פיט נכנס ודוחף את ג'ו) הי הזהר. אל תעמוד בדרכי... כוטי... אני ממהר לעיר... מצאתי משהו (מראה תמונה) הזהרתי אותם... עכשיו תהיה ידי על העליונה (יוצא).
- סם: הוא מושחת. הוא בודאי לא חושב להיטיב עם מישהו.
- אלי: (נכנסת, מוטכת את שולצי) ג'ו, סם - בסוף הצלחת. חכירו - גברת שולצי (בהתפעלות) אני גברת שולצי.
- ג'ו: (ברחמנות) אומלל. (בשאלה) שולצי, הגם אתה במסכנים?
- שולצי: רק לרגע לא חשבתי... רק לרגע - והחוצאה - התחננו היום בשריבפורט ולא רק אנחנו. פגשנו את מר רבנל ומנגוליה בכנסיה (מנגוליה וגילורד נכנסים).

סס: או, תביטו עליהם.

ג'ו: מזל טוב, מיט נולי.

סס: אטריין, מר רבנל. (לאחרים) אכן, בר מזל הוא.

שולצי: הם לא שומעים - כך הם מאז החתונה.

ג'ו: זוג נחמד (יוצאים).

אלי: בא, בעלי, נודיע לכל אחד.

שולצי: אני אבוד.

קרויני: (נכנסת) בטלן, עליך לבטל את התפוחים: בוא.

ג'ו: נודניקית!

סס: להתראות, ג'ו.

קול: הי, שט - לעבודה.

סס: כן, לעבודה. גורל הכוטי לעבודה.

סס: סדר: "זקן הנהר".

7

חמונה ז'

(בתוך התיאטרון. השחקנים נאספים. ג'ולי יושבת, סטיב עומד לצידה).

אנדי: אני פשוט אינני מביין! סטיב. מה פתאם ג'ולי לא תופיע הלילה במחזה?

סטיב: היא חולה קצת. היא לא מרגישה כל כך טוב.

גב' שון: (לאלי) שחקנים מודרניים! הם שוכחים את החוק העקרי של התיאטרון - צריכים להופיע אטילו כשהלב בוכה והפה מחייך. כך היה כטאני הופעתי בלונדון.

שולצי: (בלחש לאלי) - לונדון, ארקנסו.

- פרטי: (לעצמה) מוזר? ג'ולי חמיד נעשית חולה כשאנו באים לכאן לטריבפורט.
- ג'ולי: (מביטה על פרטי בטחוד. פונה לסטיב) סטיב, אולי בכל זאת אטחק הער'ב.
- סטיב: (מסדל אותה) ג'ולי, לא. קפטן אנדי, אחת בודאי חוכל לשנות את החכנית. נציג "היסט ליין" הלילה במקום "רוז אוב דה סוט".
- אנדי: מ מ מ - אני לא יודע. לא ערכנו מספיק חזרות.
- פיט: (נכנס מהר יטר אל סטיב) הזהרתי אתכם שאתנקם (פונה לקהל) הביטו! אני לקחתי את התמונה הזו לטריבפורט... התמונה של ג'ולי. ידעתי שזה מוזר מאד שכשאנו באים לטריבפורט היא תמיד חולה, ועכשיו אני יודע את הסיבה לכך... היכנס שריף. (האריף נכנס). זוהי, שריף. היא נולדה פה והיא אשח סטיב שהוא לבן והיא - כושית.
- קהל: (בהפתעה) כושית.
- אנדי: נכון ג'ולי?
- ג'ולי: נכון.
- שריף: ואתה ידעת את זה, סטיב?
- סטיב: כן.
- שריף: אתה יודע טכאן בדרוט זה בניגוד לחוק - נישואי לבן עם שחור.
- פרטי: אבל זה לא איכפת לנו.
- פיט: אבל זה נגד החוק.
- אנדי: (בזעם) לך מכאן, פיט.
- פיט: הי - שימעו - (מחכה ואז יוצא).
- שריף: (פונה לאנדי) חסלה לי, אנדי, איך לי ברירה - או שהם עוזבים או שאני סוגר את השובוט.

טטיב: אנו עוזבים אנדי.
 אנדי: טטיב וג'ולי - אתם יודעים שאני אוהב אתכם בדיוק כמו אח
 ג'ולי שלי, אבל ידי קטורות... אין לי ברירה.
 ג'ולי: אני מבינים... אתם תמיד הייתם חבריננו... לא נשכח אתכם,
 שלום אנדי, שלום פרטי, שלום לכולם.
 אנדי: שלום, כל טוב לכם.
 (מוסיקה)
 מנגוליה: (נכנסת עם גילורד) ג'ולי - ג'ולי.
 (רצה ומחבקת אותה) אל תעזבי... או, ג'ולי.
 (שבה לידי גילורד).
 דיפריז - "זקן הנהר".
 reprise of (7)

מערכה שנייה

חמונה א'

(ארבובייה, צעקות).

(לפני השובוט. קוויני יושבת ומקלפת הפוחי אדמה. נכנסים

גברת וגביר - עוברים לפני השובוט).

גביר: איפה קונים כרטיסים?

קוויני: אין הצגה הערב, יש רק מחר.

גברת: אמרתי לך שאין הצגה הערב. מאז מותו של קפטן אנדי אי

אפשר לסמוך עוה על "פרח כותנה".

קוויני: לא נכון. עדיין יש בנו משהו. יש כמה שחקנים שעוזבים

היום והחדשים שבאים במקומם צריכים לערוך חזרות.

גביר: (בספק) בטח. בואי פולט. (יוצאים).

מנגוליה: (נכנסת) באתי לומר לך שלום, קוויני.

קוויני: (בחמיהה) או מיס נולי - את באמת עוזבת?

מנגוליה: כן, קוויני. גילורד אינו טבע רצון כאן. אלו אינם חיינו,

הוא לא שחקן, הוא לא איש נהר, הוא רוצה לחיות בשיקגו.

קוויני: ואח?

מנגוליה: אני אשתו. רצונו הוא רצוני.

גילורד: (נכנס) מוכנה נולי?

מנגוליה: כמעט! איפה אמא?

פרטי: (נכנסת) הנני. אתם עוזבים?

גילורד: כן. פרטי, בואי אחנו. מכרי את השובוט ובואי עמנו לשיקגו.

פרטי: למכור את "פרח כותנה!" לעולם לא. (בלחש) אני כבר אמות

על יד מי המיטיסיפי. (בקול רט יותר) אבל אתם תצליחו בשיקגו.

נולי, אל חתני לו לשחק בקלפים. חיי גמבלר אינם בטוחים,
כלל וכלל לא.

מנגוליה: נקווה אמא. שלום.

פרטי: שלום, נולי. שלום, גילורד. אנא - טובו אלינו (עוזבת).

גילורד: שלום, (לנולי) את בטוחה שאת רוצה לנסוע לטיקגו?

נולי: (בחיבה) אתך לכל מקום.

גילורד: או נולי, המנגוליה שלי.

8 שיר: "אהובה"

יוצאים.

קוויני: עוד תפוח אדמה? איפה זה הבטלן שלי? ג'ו!

ג'ו: (נכנס) כן, שוהטנין ברידה?

קוויני: איפה הייתה?

ג'ו: (מתנצל) אני רק גמרתי את הקטאסטרה שלי.

קוויני: (באיום) אני אתן לך סיאסטה!

שיר: "אך כך אני".

חמונה ב' - דירה דלה בשיקגו

מנגוליה: אני כה שמחה שבאתם.

שולצי: אנו בשיקגו, ולא נבוא לבקר את נולי שלנו?

מנגוליה: או, כמה חבל שגילורד איננו כאן. הוא כל כך יצטער על שלא

ראה אתכם.

אלי: אולי בטעם הבאה, נולי.

נולי: ... אל תכעסי שאני שואלת זאת, אבל... מה קרה לכם שאתם

גרים כאן? מה קרה לכל הכסף שהיה לכם, נולי?

מנגוליה: (במרירות) קלטים, קוביות, גמבלינג - איבדנו את הכל... את

הכל... (בחולמניות) בראשונה היה טוב - בחי מלוך יפנים,

שאלונו נהדרות - אבל בגמבלינג המזל לא תמיד מאיר פנים.

שולצי: אולי נוכל לעזור לך נולי? אולי בכל זאת נוכל לעזור לך?

מנגוליה: או לא, שולצי. תודה. גילורד לא היה רוצה לקבל כסף מחבריים.

(בהתעוררות) מזלנו ישחנה, אני בטוחה בזה.

אלי: אני מקווה. אדם זקוק לתקווה בחיים. אחרי שמחה פרטי

וסגרו את השובוט חשבנו שהכל נגמר, לא נשאר לנו דבר פרט

לתקווה... אבל עכשיו הכל בסדר. את יודעת, לפעמים אנו

חושבים על השובוט, זאת הייתה תקופה יפה - הלא כן?

מנגוליה: (בנעגועים) תקופה יפה.

- רגע של שתיקה -

שולצי: (בהתעוררות) או - הרכבת עוזבת בעוד חצי שעה. אלי, עלינו

למהר. (לנולי) מסרי דרישת שלום לגילורד.

מנגוליה: שלום ולהתראות. בואו טוב ונדבר על הזמנים מחקופת השובוט.

(עוזבים). (עומדת לרגע ומביטה אחריהם. אח"כ סוגרת את הדלת).

(דפיקה בדלת).

בעלת הבית: שלום גברת רבנל.

מנגוליה: שלום, היכנסי.

בעלת הבית: גברת רבנל, אני לא רוצה להיות רעה-לב, אבל זה שלושה חדשים

שלא שלמח את זכר הדירה. אני יודעת שמצבכם קשה, אבל גם

מצבי שלי לא טוב ביותר.

מנגוליה: אני יודעת. תקבלי היום. אני מבטיחה. תודה שחיכית עד כה.

בעלת הבית: אתה טובה, גברת רבנל. אני יודעת שאין זו אשמתיך (עוזבת).

מנגוליה כמעט בוכה, גילורד נכנס. הוא נראה עיף ומודאג).

מנגוליה: שלום גילורד. (איננו עונה) אלי וטולצי היו כאן (איננו עונה) שוב לא שיחק לך המזל היום. (הנך מניע את ראשו בשלילה). אתה יודע, גילורד, חשבתי על הכל ונראה לי שאני יכולה לשוב ולשחק - אני יכולה למשל לשיר באיזה מקום.

גילורד: (בתקיפות) לא, נולי, לא. מזלנו ישתנה, אני בטוח בזה. מנגוליה: (במרירות) מזלנו ישתנה. אתה יודע, גם בעלת הבית הייתה כאן. היא רוצה את שכר הדירה (רואה שגילורד מאד מודאג). זה כמו ב"איסט ליין" - אתה זוכר את סטיב? באחי בשביל הרנט! (שניהם פורצים בצחוק).

גילורד: מנגוליה! זה ממש מחלה לגבי. אנך משתדל. אני יודע שהמזל יבוא, הוא מוכרח לבוא! (בטאלה) מנגוליה, למה אינני יכול לעבוד כמו כל בן-אדם? מנגוליה: זה לא חשוב, גילורד. ג'ולי הסבירה לי פעם, שהדבר החשוב ביותר בעולם הוא כשיש מישהי שאוהבת אותך, והרי יש לך אחי. גילורד: מנגוליה, אינני רואי לך.

שיר: - "למה זה אוהב". 9

חמונה ג'

(חוך קלוב. ג'ולי יושבת על יד שולחן ומשחקת. פסנתר.) ג'ולי: היל ג'ים - ש ש ש ש - יוחר בטקט. ראשי מסחובב כבר. בעל קלוב: הפסיקתי עם הבקבוק ג'ולי, הלא תרגישי כל כך רע. ג'ולי: אתה לא מטלט. אני עובדת בטבילך ואני רוצה לשחות ולשכוח... לשחות ולשכוח, זה ענייני. (היא הולכת לפסנתר ויושבת עליו).